Ч. 138. Середа 3 липня (20 червня) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Парляментарне положене. — Справа водних доріг в комисиї.

Літна сесия державної ради добігає до кінця скорим ходом. Войскова реформа, котра спершу зустрічала тільки перепони і трудностий, ухвалена на останку дуже скоро величезною більшостию і в тім еї далекосягле межинародно - політичне значіне. Тепер ще має державна рада полагодити буджетову провізорию, щоби зарадити спричиненому проволокою хочби лише кількадневному ex lex. Перепоною полагодженя в приписанім реченци буджетової провізориї єсть домаганє социял-демократів о всуненє до видатків ще 20 міліонів для приєднаня їм прихильности у виборчих кругах. Таке переліцитованє в популярности єсть протяглою недугою народного парляменту і причиною перепон в правильній роботі. Повинна отже прийти пора, що і з тої недуги треба вилічити народний парлямент, наколи він має довершити дійстної законодатної роботи.

Ухваленем буджетової провізориї осягне правительство всї державні конечности а сторонництва парляментарні проявляють вже жадобу „відпочинку літного“ і будуть раді, як зачинять ся парляментарні двері.

Однак мимо літної спеки і жадоби супочинку кружляють в парляментарних кругах розповсюджнювані деякими політиками вісти про парляментаризацию кабінету.

Ті вісти відбивають ся також в деяких дневниках парляментарних сторонництв. Очивидно в усїх тих справах проявляє ся жадоба деяких честилюбців.

Мимо хвилевого насуплення німецких народовців і радикалів задля виїзду міністра просьвіти Гуссарека на торжество Паляцкого в Празї, довершенє німецко-ческого порозуміня наближає ся до давно бажаного обома народами кінця. Деякі парляментаристи однак не можуть собі уявити такої події без зміни кабінету або єго обнови парляментарної. В тім цілім міркованю деяких парляментаристів проявляє ся однак їх горяча жадоба, вихіснувати всяку нагоду, щоби вдоволити свому горячому бажаню осягненя портфелю міністерского. Такою нагодою до осягненя міністерских портфелів видає ся тим честилюбцям довершенє ческо-німецкого порозуміня, бо то порозумінє видавало би ся їм недокінченим ділом, наколи би не було припечатуване роздачею міністерских портфелів.

Також недуги декотрих членів кабінету вихіснують ті парляментарні політики в тій цїли, щоби укладати собі пляни обнови кабінету, а на станку і спір польского кола з тимчасовим керманичем кабінету бар. Гайнольдом раді би деякі політики використати, щоби викликати міністерску кризу і тим способом для декого обезпечити бажаний міністерский фотель.

А що в деяких кругах уважають се майже певною річию, що в осени настане новий кабінет, котрий мав би бути коаліциєю Німецко-народного Союза, Польского кола і Ческого клюбу, а тим способом відповідав бажаням і змаганям деяких парляментарних політиків, отже ті сторонництва не проявляють задля того великої охоти до роботи для теперішного правительства, щоби полагодити деякі підготовлені вже предложеня. Тому можна сподївати ся вже в перших днях липня відроченя державної ради.

Однак в суперечности з тими жадобами і бажанями деяких парляментарних політиків, що до обміни кабінету стоять погляди найвисших кругів. Цїлогодинні відвідини цїсаря у міністра-президента ґр. Штірґка вказують на повне довірє Корони до кабінету, котрий серед дуже трудних обставин довів до кінця войскову реформу, що є важною подією для монархії і еї союзників.

Послїдне число „Die Zeit“ доносить, що Український Союз парляментарний відбуде в пятницю засїданє під проводом голови д-ра К. Левицкого. На засїданю раджено над так.

---

4)

Матерна любов.

(З мадярского — Олени Беніцкої-Байза).

(Конець).

— Я ніколи не чула, як єго називають.

— Самолюбом.

— Велике діло! Хиба ж він кому що вадить? Вірте менї, що значно більша часть людий анї о волос не ліпша від него. Єго засади не нові, єго рада не може вже нікому вийти на згубу, бо він і цїлий сьвіт всьо на одно копито!

Дама відпочивши вже собі, схопила ся сьміючись із свого місця та пустилась знову з якимсь як-раз увійшовшим елеґантним паничем в шалений танець.

Молодець підніс ся з свого місця і з горем в серци покинув товариство і вийшов з палати, а ставувши на дворі серед холодної ночи повів утомленими очима по небозводі: Всемогучий отче небесний, як же справедливий твій гнів! Того превеликого дару, яким ти в твоїй безмежній великодушности наділив твої сотвориня, земля вже не гідна. Завмерло вже в людях почуте добра, краси, благородности! О возьми-ж, возьми мене з сего сьвіта! Тут молоді і старі струпішіли і розлїтають ся. Нема вже ради, щоби їх уратувати!

V.

Хмари осьвітлені яскравим промінем сонця пересували ся по небі, пахучий і теплий весняний вітерець ніс ся по земли. Настали були прекрасні Зелені сьвята і величавий сьпів ніс ся аж попід небеса, там, де понад білими хмарами, понад золотим промінем сонця та понад маєстатичними вершками засїдав Господь на престолі та дожидав тих, що вертали назад із своєї земскої дороги і з поломаними костями, з безнадійними серцями, з ослаблими очима ішли в гору в тїни оливних дерев.

Поволи щезали неред їх очима земля зі всїми своїми принадами і огидностями. Любов пристанула від часу до часу і все ще з заплаканими очима споглядала на землю, що ледви ще сіріла ся під нею; талант зі стисненим серцем з помотаними гадками пригадував собі мешканців тих красних сторін, лиш самолюб ішов борзо, весело і сьвідомий того, що побідив, бо довів щасливо до кінця свою задачу. Анї слїду не було на нїм якоїсь утоми, якогось змученя, так, як у єго товаришів, котрі ледви волікли ноги за собою та ішли так, як би на прощі на гору Гольгофту.

Хор ангелів повитав їх. Небо розступило ся і дванайцять зьвізд, украшаючих чоло Пречистої Діви Мариї озарили і осьвітили синяві хмари, помежи котрі переходили вертаючі назад домів, а з долини ніс ся за ними голос співу Осанна. Они перейшли через велику браму та ідучи як би по тріюмфальнім каблуці увійшли до неба.

Престол Всевишного осьвітляло миле сьвітло ранної зорі, а тріпотаючи весело крильцями літав голуб дух сьвятий Зелених сьвят.

З понуро зморщеним чолом сидів Господь на своїм престолі: Які вісти приносите менї із землї? Минуло три роки. За той час красували ся поля достатками благодати і благословенія; хто пильно сіяв, той і збирав обильно; я наділяв добродійствами і ласкою, чи-ж принесли ви менї за то подяку, признанє і почесть? Повні надій вибрали ся ви в дорогу. Чи сповнило ся то, чи показало ся то пр[illegible]дою, за що ви менї ручали ся, коли пр[illegible] о час, щоби можна виказати ся успіхом[illegible]

Мовчки стояли побіч себе прек[illegible] любов і талант з своїми сьвітячими [illegible] очима; стояли спустивши голови в долину і затиснувши губи. Лиш самолюб сьмілв ся; єго була побіда!

— Не відзиваєте ся? — спитав Господь нетерпеливо і роздав ся нараз страшенний гуркіт грому, а з хмар, що як гори насунулись одна на другу, блиснув ясною поломінию огонь та полетів на землю. — Не маєте відповіди на моє питанє? Завели-сте ся? За тих три роки рід людский дуже розмножив ся, хиба ж я виховав собі гадюче насїнє?

— Не маємо що сказати — прошептала ледво слишним голосом любов зі спущеними очима.

тикою в справі водних доріг. Внесене, щоби сю справу уважати спільною для цілого Союза, упало при тайнім голосованю. Наслідком сеї постанови змінила ся значно ситуация. Обструкцию против каналового предложеня будуть вести лише українські національні демократи. В практиці буде се мати той наслідок, що каналова комісия стане способною до праці.

Новинки.

Львів, 2 липня 1912.

— Про побут Архикняжої пари в Кракові пишуть: В суботу по полудни приїхав до Кракова будучий престолонаслїдник Найд. Архикнязь Кароль Франц Йосиф з подругою Архикнягинею Зитою.

На пероні зелізничого двірця ждали на архикняжу пару: Їх Ексц. п. Намістник др. Бобржиньский, п. Маршалок ґр. Ґолуховский, комендант корпуса з ґенералами, начальники властий, президент міста др. Лео і т. д. Коли поїзд заїхав на перон, перша висіла Архикнягиня Зита в ясній туалеті, а за нею Архикнязь в мундурі рітмайстра драґонів з золотим руном на шиї. Роздали ся оклики: „Най жиє!“ Коли Архикнязь перейшов в середину ґрупи, президент міста др. Лео виголосив до него промову по польски, в якій просив єго, щоби висловив перед престолом найбільше привязане і прихильність мешканців Кракова. По відповіди Архикнязя в якій подякував за приняте, роздали ся оклики: „Нехай жиють“! Архикнягиня Зита удала ся до ґрупи пань, які представила п. Намістникова Бобржиньска.

З двірця удала ся Архикняжа пара до палати „під Баранами“, де вижидала ґр. Андрієва Потоцка з дочками. Небавком відбуло ся в палаті сніданє, почім Архикнязь уділював авдиєнций. По авдиєнциях удав ся на Вавель, де привитав єго епископ кн. Сапіга. По повороті з Вавелю відбув ся в палаті „під Баранами“ обід, який видала ґр. Андрієва Потоцка. По 11-ій годині в ночи був Архикнязь також на равті в салях старого театру. У великій салі театру відбув ся опісля cercle.

На другий день в неділю був Архикнязь в „народовім музею“, в музею Чарторийских і на стрільници. По 12-тій годині в полудне відїхала Архикняжа пара до Балиць в гостину до кн. Радзивила, а звідтам зелїзницею в напрямі Відня.

— Є. Е. п. Намістник др. Михаїл Бобржиньский вернув онигди з Кракова до Львова.

— Іменованя. П. Намістник іменував асистентів ветеринарийних: Ів. Курка, Юл. Скалиша, Волод. Козловского, Сам. Гірша, дра Петра Леха і дра Макс. Кальтера повітовими ветеринарами.

— Ліцитация. Дня 3 липня 1912 р. о годині 9 відбуде ся в маґазинах товарових стациї в Стрию публична ліцитация невідобраних товарів, як: кава, чай, коси, убраня горівки, збіже, порожні бочки, меблі, вина, зеліза, знаряди рільничі, машини до шитя, віре, олива, шкіри і т. п. о скілько не будуть викуплені.

— Летництво у Львові. В суботу і неділю оглядали Львовяни преґарні взлети сьвітового летуна ґр. Сціпіона. Ґр. Сціпіо переконав, що техніка літаня далеко поступила. В суботу взніс ся ґр. Сціпіо на перегоновій площі і полетів на Високий замок, а окруживши конець Люблиньскої Унії в висоті 500 до 600 м., вернув знов на перегонову площу, де повитали его видцї бурею оплесків. З неділю, взніс ся летник на тім самім місци о 5 год. 42 м. по полудни і кружив в воздусї яких 200 — 300 метрів. Літав 13 мінут. Другий раз літав 9 мінут і 50 сек. В тім леті взніс ся до висоти 400 метрів. Сьмілому летникови все дописало. Була дуже гарна погода, анї вітерць не повіяв. Взлетам приглядали ся тисячі видців.

— Славяньскі торжества в Празї мають ту похвальну сторону, що навчуть видців цінити власну силу і віру в ту силу. Чехи показують ділом, що они є силою, якої не можна легковажити. На недільних вправах Соколів стануло до вправ 12.000 чеських Соколів і 6000 Соколок а поверх 2.000 Соколів мусіло зійти з площі, бо не стало для них місця. Вправляли они так гарно, що пірвали всїх за собою. Навіть намістник краю ґр. Тун безперестанно виявляв своє вдоволене, вимахуючи капелюхом. Соколи инших народів, що вправляли перед ческими Соколами, показали, що не достроюють ся они до ческих молодців. Вступ до сокільских торжеств творили зборн представників сокільства. Між иншими говорив і представник українського сокільства проф. Іван Боберский.

— Центральний комітет для будови воздушної фльоти в Австриї завязав ся 26 червня у Відни. Єго президию творять князь Макс Е. von Фірстенберґ, президент палати послів др. Юлий Сильвестер та віденьский посадник др. Йосиф Наймаєр. Комітет поклав собі за задачу збудувати воздушну фльоту для австрийскої державп. В цілій австрийскій прасі оголошено поклик до складок на згадану ціль.

— В справі евхаристийного конґресу. В великій евхаристийній процесиї на дни 15-го вересня возьме личну участь Монарх з архикнязями і цілим цїсарским двором. По богослуженю біля внішної замкової брами о год. 1-ій піде процесия походом до замкової каплиці. Мужчини участники конґресу, що бажають взяти участь в сім торжестві, мають уставити ся о год. 7 на „Franz-Josefs-Quai“ і сусїдних улицях. Процесия зачинає посувати ся о год. $^{1}/_{2}$8 в рядах по 16 осіб через „Ringsstrasse“ до зовнїшної „Burgtor“, а опісля на „Heldenplatz“, де може помістити ся 50.000 людий. Инші участники утворять шпалїр вздовж „Ringsstrasse“ до „Rotenturmstrasse“. Через сей шпалїр поступати буде епископат з духовеньством, а опісля Монарх з двірским почетом. Участь в процесиї можуть брати лише гурти, зложені що найменше з 200 мужеских осіб; поодиноко чи в менших гуртах участь виключена. Очевидно, що національні Союзи будуть становити окремі гурти, тому добре було би прибути з прапорами і своєю музикою; при зголошенях до участи треба предложити проґраму музичних композиций, які музика буде приґравати. Корисно для самих участників процесиї буде, щоби як найскорше явили ся на означених місцях.

— Новий замах на професора. В III-ій ґімназиї в Чернівцях кинув ученик Кац підчас науки на професора Ісаческула великим каменем, але не трафив в него. Тоді вибіг з лавки і став бити професора грубою зелізною штабою. Ученики відобрали єму сейчас штабу та віддали его в руки поліциї. Кац зізнав перед поліциєю, що хотів убити професора, бо переслідував его і дав єму несправедливо двійку.

— Чудом виратовані. З Відня доносять телеґрами: В неділю, в останний день летничого тижня, лучив ся такий припадок: Летун Заблятнік, що находив ся на літаку з подорожним, упав з висоти 400 метрів. Літак розлетів ся на кусні, оба летуни вийшли цїло. Випадок сей лучив ся коло Німецкого Ваґрама.

Господарство, промисл і торговля.

— В справі закладаня дослідних піль на громадских пасовисках. Головний Видїл Краєвого Товариства „Сільский Господар“, стараючи ся піднести видатність наших занедбалих громадских пасовиск, заложив на внесене і після пляну своєї секциї технїчно-рільничої 12 дослідних піль одно-гектарових та розпочав на них управу вже минулого року під своїм зарядом через фахового інструктора та своїм коштом, в слїдуючих громадах: 1. Кліцко (повіт Комарно); 2. Дахнів (повіт Любачів); 3. Дроговиж (повіт Миколаїв); 4. Фалиш; 5. Угерско; 6. Стрілків (повіт Стрий); 7. Турочки; 8. Лімна; 9. Волче (повіт Турка); 10. Люблинець-Новий; 11. Нове-Село (повіт Чесанів)

— Змарнувало ся насінє, потах небесний огонь; ще лиш нуждена борба о істнованє піддає деколи засхлому мозкови охоти до якогось діла! — заголосив талант, а вираз побіди на викривленім з глуму лици самолюба щез від страху, коли він споглянув на обличе Господа; вниїс ся не відозвавшись і словом і не повеличавшись.

Стали бити так страшенні громи, що аж земля затрясла ся в своїх основах, гори стали розступати ся, мілїони людского житя щезли в одній хвили, з шумом повиступали води з своїх вузких берегів, а коло олтарів перед образом Господа стояла на колінах та плакала і дрожала зі страху і тревоги громада грішників.

Нараз покрила ся земля непроникнимою темнотою, страх дійшов до найвисшого степеня. Кождому було вже байдуже, кому він присягав вічну вірність, любов аж до гробу. Кождий дивив ся лиш на то, щоби забезпечити свою власну особу. Лиш матери держали при собі немовлятка притуливши їх сильно до груди; они одні памятали на то, щоби своїми слабими, немічними руками охороняти плоди своєї обманеної, оскорбленої, зрадженої любови. Они то, они самі одні, стоячи на голім каміню, на студених як лїд мармрових ступенях межи огнистими горами і розбурханими филями підняли свій голос до неба о житє своїх дїтий. Все їх опустило, лиш надія і материна любов їх не опустили. І материна любов уратувала ще раз землю від цілковитої заглади...

Три довгі роки не хотів Господь Бог зглянути ся на землю, тепер же в своїм гніві обернув ся своїм лицем знову до землі. Хотів видїти ті нуждені червяки, як они вють ся і крутять ся, тоті, що то так гордо, так уперто противились его законам і кожде слово его десяти заповідий топтали ногами. Як то они иншим разом дивлять ся на то, щоби їм було вигідно і мягенько сидїти, а який бере їх страх, скоро лиш блисне одна блискавка, скоро лиш з далека понесесь перший гуркіт, скоро із внутра землі або з хмар ударить перший грім! Анї один з них не приготовлений на то, щоби ставати перед престолом Всевишного.

І Господь Бог видїв люту загладу, видїв, як втікали люди та в розпуці зомили руки, як падали на коліна перед олтарами, як били ся в грішні груди і просили, скреготали зубами, заводили і підносили руки до неба, як дрожачими устами і в потї, виступившім їм на чоло, просили помилуваня... як певно і сьвято обіцювали поправу.

З гнївом відвернув він свої очи від тих людий. Не вірив їм. Але мимо волі випогодило ся его загніване лице і зарівнали ся зморщки на чолї, а на устах проявив ся примирительний усьміх, коли у всїх закутинах землі побачив матери, як они дрожачими руками тулили до себе свої дитятка та охороняли від лютости тучі виставляючи на небезпечність своє власне тіло.

От сї уратували землю! — сказав він подобрівши. Ся любов сама одна єсть ще щира і правдива. Чувство матери — то небесний огонь, що горить вічно, ніколи не вигасає, оно подібне до чувства Пречистої Діви, сьвятої, правдивої матери, що опущена на оливній горі корчилась від болю. Голос мук єї серця пробив кождий кутик землі, добув ся до кождого материного серця, а его повне сили, житя насінє запустило там вічне корінє. Серед зла на земли і зараженого на ній воздуха можуть злі приміри стоптати всяке чувство, лиш одного ні, любови матери. Она єсть кріпкою основою, здоровим зерном, підставою до кріпостий, насінєм, з котрого мають вирости золоті колоски. Помилую вас! Нехай житє побідить смерть, як колись побідило на горі Кальвариї!

Знов отворило ся небо а з помежи золотих хмарок спустив ся на землю білий голуб тріпаючи голосно крильцями.

Люди обходили величаве сьвято воскресения. Обіцяли поправити ся, в покорі держати ся божих законів і споглядали в гору, де заблисла надія увінчана зеленим вінцем із сьвіжо пахучим вялих листочків на знак того помилуваня, яке узискала для землі материна любов.

12. Рогізно (повіт Яворів). Щоби як найбільше помирювати у нас раціональну управу пасовиск, передовсїм громадских та показувати селянам живим примірои, як належить єї вести, рішив Головний Виділ на внесенє рільничої секциї і сего року занятиѕ ся закладанем дослідних піль управи громадских пасовиск та призначити потрібну скількість фондів на закупно насіня і знавоженя. На дослідне поле треба призначити 1 гектар т. є. 10.000 метрів квадратових поверхнї (морґ і ³/₄) та надіслати найдальше до 15. липня с. р. до Товариства зголошенє, в якім належить предложити ухвалу Ради громадскої, що відступає 1 гектар громадского пасовиска нас час пробної управи треваючої около 4 роки. Головний Виділ вишле відтак свого фахового інструктора, своїм коштом, який на місци розслідить пасовиско, поучить, як закладати дослідне поле, як вести на нїм управу в дальших роках при помочи удїленого даром з Товариства насіня і погноїв та буде вести нагляд через весь час пробної управи. — За Головний Виділ: *Др. Е. Олесницкий*, голова; *др. Григорий Величко*, секретар; *А. Гарасевич*, голова технічно-рільничої секциї.

— **Філія „Сільского Господаря“ в Станиславові** уряджує в днях 3—5 липня с. р. перший пасічничий курс. В програму курсу входить: 1) Практичне обзнакомлене з всїлякими системами улиїв і оцїнка їх вартости; 2) Поясненє значіня улия на основі житевих правил роя; 3) Штучна вощина, єї значінє і маніпуляция з нею в практицї; 4) Пляи уладженя вандрівної пасіки; 5) Значінє пасічної орґанізациї; 6) Вільна дискусия в часах свобідних від демонстраций і викладів. Знамените зборя в робітни і дослідній стациї Вп. проф. Гаваньского, під котрого проводом сей курс відбувати ся має і дібрані сили, про котрі станиславівска Філія постарала ся, дають повну запоруку на успіхи з сего курсу. Близші інформациї: Вп. проф. Лев Гаваньский, Станиславів, Голуховского 61. — Від Президиї Товариства „Сільский Господар“ у Львові.

— **Спілка для перерібки і збуту овочів.** З Кут старих пишуть до „Діла“: Село понад 5000 мешканців, ціле наче в однім саді, по горбках видніють гарні хати. Наскрізь чистота коло хат — а селяньство то самі промисловці та підприємці. Їздять сьвітами та зарабляють грубі гроші — лише біда, що й легко їх пускають. В самім селї є кільканацять гончарів, є пять добре ведених сільских скепів, каса Райфайзена, господарска спілка, дві читальні „Просьвіти“, дві „Січи“, вже від років побиваають ся селяни завязати місцеве товариство для обезпеченя від огню а від 26 с. р. під впливом Головного Виділу „Сільского Господаря“ і кількох місцевих одиниць завязалась ще „Спілка для перерібки і збуту овочів“. Ся спілка має у нас широке поле до діланя. Тут, як згадано, повно садів, саме село при пересїчнім урожаю садів висилає річно в сьвіт до 200 ваґонів сирого продукту, а від пару літ почали місцеві селяни виробляти вина овочеві на власну руку і то так, що деякотрі виробляють пересічно річно понад 2000 літрів доброго овочевого вина. Дотепер у нас робили маєтки на овочах переважно Жиди, себто давали задаток на рік, в якім овочі уродять ся і то так, що руский селянин мало що користав зі свого саду. Щоб сему зарадити та не дати свого гроша в жидівскі руки, кілька місцевих одиниць перед двома роками кинули гадку завязати овочеву спілку під „Сільским Господарем“. Се дало почaток до завязаня кружка „Сільского Господаря“, в якім від двох літ живу діяльність вели кілька одиниць з інтеліґенциї та акад. З. Решетилович. Тут пропаґовано сю гадку заснованя овочевої спілки. Перед роком приїхав був тут Вп. п. Вячеслав Кучера, інспектор садівництва і впливав перевести думку в діло. Він то належав до перших орґанізаторів Старокутскої спілки, додавав охоти до переведеня сеї справи в житє. Орґанізаторам присьвічува ла правдива ідея економічного піднесеня місцевих селян та вирваня їх з нужди. Управа спілки ухвалила в як найкоротшім часі заложити двоморґову овочеву спілку, котра піднесла би скількість і якість садів і оперла би спілку на реальних підставах. Орґанізатори спілки не мріють про великі користи, тільки щоб зароблений гріш пішов до кишені властителів садів, щоб піднести управу садів та ще при самій спілці дати заробити своїм людям. Їх думка: „нехай наш гріш між нами лишаєсь“. Сей погляд все вщіпляли в місцевих селян орґанізатори, а до них, як вже сказано, в першій мірі належить п. інспектор садівництва В. Кучера, який вже пять разів приїздив до нас в сїй справі, переводив у нас курс. Селяни з великим заінтересованем читають книжки п. Кучери: „Про виріб овочевих вин“ і „Управу садовини“. Управитель спілки акад. З. Решетилович, місцевий парох о. А. Решетилович і директор народної школи з Кобак п. Цюцюра, секретар філії „Сільского Господаря“, також заслужились коло основаня спілки. Була у нас і молочарня та упала, бо у нас за мало молока, тому оно дороге. Заложив єї п. Павлюк, директор зліквідованого „Союза молочарского“ у Вижниці, який завів вже з початку молочарню в довги.

Робота в селї іде поволи, бо селяни наші їдуть у сьвіт, головно до Румунії заробляти. Впрочім в нашім судовім кутскім повіті інтеліґенция не бересь за народну працю. У нас було-б усе гарно, та що бракує щирих людий, які б почали акцию, а певно ся принесла б для селяньства і для народної справи неоцїнені користи.

Телеґрами.

Відень 2 липня. „Montagsrevue“ доносить, що на послїдній авдиєнциї Цїсар приймив дуже ласкаво ґр. Штірґка. Проявило ся то вже в зарядженю, що всї компати, якими мав переходити ґр. Штірґк були притемнені. Також притемнена була авдиєнциональна саля. Цїсар розмовляв з ґр. Штірґком майже цїлу годину о всїх політичних справах і повідомив єго, що не виїде з Відня, заки войскова реформа не буде вповні полагоджена, отже заки всї предложеня, дотикаючі єї не будуть санкционовані. — Лікарі кажуть, що ґр. Штірґк має піддати ся ще одній малій операциї, а відтак вповні відзискає зір.

Прага 2 липня. Вчера помер тут міністер рільництва др. Браф.

Париж 2 липня. Палата послів приняла закон о протектораті над Мароккoм 460 голосами против 79.

Вільдспарк 2 липня. Цїсар Вільгельм з кн. Адальбертом і кн. Людвикою виїхав до Ґданьска, звідки вибере ся на стрічу з царем Николаєм.

Константинополь 2 липня. „Tanin“ перечить поголосцї, немов би Туреччина удавала ся до тутешних амбасадорів держав з просьбою о переведенє мирових переговорів.

— **Рускі диктати до шкільної і приватної науки.** На підставі правописних правил виданих і методичними вказівками доповнив Йосиф Тапчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене виданє. — Цїна 80 сот. і 5 сот. на опаску почтову. —

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6⁰⁰ вечером до 5⁵⁹ рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·35, **2·05** §), **2·45**, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2·16**, **2·27**, 2·50 †), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·25**, 3·05 *), 6·28 †), 7·58 •), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. •) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2·29** *), **2·42**, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2·22**, 5·45, 7·25, **8·50**, 10·05, 1·10 *), **1·30**, **2·00** §), 5·40, 7·25 †), **8·25**, 9·50
*) з Тарнова, §) від ¹⁵/₅ до ³⁰/₉ включно щодня, †) з Мшани ¹⁵/₆ до ³⁰/₉ включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1·50** §), **2·15**, 5·30, 10·30, 10·48 †)
†) з Красного, §) від ¹⁵/₅ до ³⁰/₉ включно щодня.

З Черновець: **12·05**, 5·15 §), 5·45 †), 7·40, 10·25 *) **1·55**, 5·52, **6·26**, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §, 11·00
§) від ¹⁶/₆ до ⁸/₉ включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочись: 7·01, 11·11, **1·36** *), **2·00**, 5·10, 10·12, 10·31 †)
†) з Красного, *) від ¹⁵/₅ до ³⁰/₉ включно щодня.

З Підгаєць: 7·26 *), 10·49, 6·29 *), 10·01, 12·00 §)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08 *), 10·31, 6·11 *), 9·41, 11·43 §)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).